

T.C. Resmî Gazete

Kuruluş tarihi: 7 Ekim 1336-1920

İdare ve yazı işleri için
Başbakanlık Neşriyat ve Müdevvenat
Umum Müdürlüğüne
müracaat olunur

16 OCAK 1952
ÇARŞAMBA

Sayı : 8009

KANUN

Çiftçi mallarının korunması hakkındaki kanunun 4 üncü maddesine bir fıkra eklenmesine dair Kanun

Kanun No: 5856

Kabul tarihi: 9/1/1952

Madde 1 — 4081 numaralı çiftçi mallarının korunması hakkındaki kanunun 4 üncü maddesi sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir:

Belediye meclislerinin her yenilenmesinde çiftçi mallarını koruma meclisi üyeleri ile murakabe heyeti üyeleri yukarı bente bildirilen usule göre yeniden seçilirler.

Geçici Madde — Bu kanunun neşri tarihinden itibaren bir ay zarfında son belediye seçimlerinden sonra seçimi yapılmamış olan mevcut

çiftçi mallarını koruma meclisi ve murakabe heyetleri yeniden seçilirler.

Madde 2 — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 3 — Bu kanunu Tarım, İçişleri ve Adalet Bakanları yürütür.

12/1/1952

No.	Başlığı	Düster Tertip	Cilt	Sahife	Resmî Gazete Sayı	
4081	İlgili Kanun : Çiftçi mallarının korunması hakkında Kanun	10/7/1941	3	22	1416	4856

T. B. M. M. KARARI

Devlet memurları aylıklarının tevhit ve teadülüne dair olan 3656 sayılı kanunun bazı maddelerinin değiştirilmesi ve bu kanuna bazı maddeler eklenmesi hakkındaki 4598 sayılı kanunun üçüncü maddesinin yorumlanmasına mahal olmadığına dair

Karar No: 1749

Devlet memurları aylıklarının tevhit ve teadülüne dair olan 3656 sayılı kanunun bazı maddelerinin değiştirilmesi ve bu kanuna bazı maddeler eklenmesi hakkındaki 4598 sayılı kanunun üçüncü maddesinin yorumlanmasına mahal olmadığına dair Bütçe Komisyonunca hazırlanan aşağıdaki rapor, Kamutayın 9/1/1952 tarihli birleşiminde kabul edilmiştir.

9/1/1952

Yüksek Başkanlığa

Devlet memurları aylıklarının tevhit ve teadülüne dair olan 3656 sayılı kanunun bazı maddelerinin değiştirilmesi ve bu kanuna bazı maddeler eklenmesi hakkındaki 4598 sayılı kanunun 3 üncü maddesinin yo-

rumlanmasına dair Başbakanlık tezkeresi, Komisyonumuza havale edilmekle Maliye Bakanlığı adına Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürü hazır olduğu halde incelenip görüşüldü:

Yorumu istenen, 3656 sayılı kanunun bazı maddelerinin tadili hakkındaki 4598 sayılı kanunun üçüncü maddesinde (yukarı dereceye terfi için en az üç sene bir derecede bulunmuş ve bu kadar müddet o derece maaşını fiilen almış ve üst dereceye terfi ehliyet kazanmış olmak şarttır.

Müddetini doldurmadan yukarı derecede bir memuriyete tâyini icabedenler, müddetlerini dolduruncaya kadar eski derece maaşlarını alırlar.

Her ne suretle olursa olsun bir dereceden fazla terfi caiz değildir. Şu kadar ki, kadroya göre aşağı derecede memuriyet olmadığı veya ehil memur bulunmadığı takdirde 7 ncı ve daha yukarı derecelerden birine en çok iki derece aşağıdaki memurların tâyini caizdir. (Bu suretle en çok iki derece yukarıdaki memuriyetlere tâyin olunanlara o derece maaşı tutarı ve fevkalâde zamları ile hak kazanmış buldukları derece maaşı

tutarı ve fevkalâde zamları arasındaki fark İcra Vekilleri Heyeti kararıyla tazminat olarak verilebilir) denilmektedir.

7 nci ve daha yukarı derecelerden birine en çok iki derece aşağıdaki memurların tâyini halinde bunlara Bakanlar Kurulu kararıyla aradaki maaş ve fevkalâde zamları tutarlarının tazminat olarak verilebileceği açık olarak ifade edilmiş ise de, muhakemat müdürlüğü ve defterdarlık, sağlık müdürlüğü, orta tedrisat öğretmenliği gibi mütaaddit dereceli ve kademeli memuriyetlerde de iki üst dereceye tâyin yapıp yapılamıyacağı ve yapıldığı takdirde bu gibilere evvelce almakta oldukları derece maaşı ve fevkalâde zammı ile bu kere tâyin olundukları derece maaşı tutarı arasındaki farkın tazminat olarak verilip verilmeyeceği mevzuunun yorumlanması istenmektedir.

(Komisyonumuzda cereyan eden müzakerelerden ve Bakanlık temsilcisinden alınan izahlardan elde edilen neticeye göre :

4598 sayılı kanunun üçüncü maddesi, 7 nci ve daha yukarı derecelerden birine en çok iki derece aşağıdaki memurların tâyini iki hal ile mukayyet tutmuştur.

1. Kadroda aşağı derecede memuriyet olmaması,
2. Veya ehil memur bulunmaması.

Komisyonadaki müzakereler sırasında bir kısım üyeler tarafından kanun metninin sarıh, mutlak ve umumî olduğu, aynı unvan ve mütaaddit dereceli memuriyetleri ayırmamış olup, yalnız birinci fıkrasıyla müddetini doldurmaksızın bir üst dereceye terfi edenlere müddetlerini dolduruncaya kadar eski maaşlarının verilmesini istihdaf ettiği, nitekim 4598 sayılı kanun tasarımsının o zamanki Bütçe Komisyonunda müzakeresinden sonra yazılan raporda da «ehliyetlerine binaen iki üst derece memuriyetin mesuliyet ve külfetini üzerine alacak olan memurlara, müktesep hakkı olan derece maaşlarıyla tâyin olundukları vazifenin maaşı arasındaki farkı tazminat olarak ve müktesep hak teşkil etmemek üzere verebilmek salâhiyetinin Hükûmete tanınması ve bu suretle dairelerin sevk ve idare mevkiilerine getirilecek ehil memurların terfiileriyle birlikte işlerin iyi yürütülmesine imkân bırakılması uygun görülmüştür» denildiğinden metnin bu bakımdan da sarıh olduğu mütalâasında bulunulmuştur.

Maliye Bakanlığının yetkili temsilcisinden alınan izahat ve komisyon ekseriyetinin katıldığı nokta-i nazar ise: Kanun metninin mutlak olmayıp böyle bir tâyin yapılabilmesi için;

1. Kadroya göre aşağı derecede memuriyet olmaması,
 2. Veya terfi ehil kimse bulunmaması,
- ve şartlarıyla mukayyettir.

Misal ile arzedeelim:

Şöyle ki; İçişleri Bakanlığında teşkilâtında Mahalli İdareler Genel Müdürlüğünün kadro aylığı (100) liradır. İçişleri Bakanlığında kadrosunda aşağı dereceden bir Mahalli İdareler Genel Müdürlüğü kadrosu da mevcut

değildir. Binaenaleyh evvelce talep olunan hükme istinaden ancak böyle bir kadroya iki derece aşağıdan yani müktesep hakkı (80) lira olan bir memurun tâyini yapılabilir.

Kezâlik Maliye Bakanlığında Teşkilâtında Özlük İşleri Müdürlüğü kadrosu (90) lira aylıklıdır ve teşkilât içinde daha aşağı dereceden bir Özlük İşleri Müdürlüğü kadrosu da yoktur. Gene aynı hükme dayanılarak ancak bu kadroya iki aşağı derecedeki yani müktesep hakkı (70) lira aylıklı bir memurun tâyini mümkün olabilir ve bu gibilere, kanun vâzının, hizmet ve külfete karşılık olarak (100) lira, (90) lira olarak kabul ettiği aylıkları alamıyacak durumda olan bu memurlara bu hizmet ve külfetlerini karşılamak üzere kadro aylıkları ile müktesep hak olarak almakta oldukları iki alt derece aylıklar arasındaki farkın tazminat olarak verilmesi mümkündür.

Kademeli kadrolara gelince: Bunların meselâ (defterdarlık) (70) liradan (100) liraya kadar olmak üzere kademelidir. (70) lira aylıklı bir memurun (90) lira aylıklı bir defterdarlık kadrosuna tâyini mevzuu-bahis olursa, kadroda daha aşağı derecede yani (80) ve (70) lira aylıklı defterdarlık mevcut olduğu cihetle fıkradaki (kadroda aşağı derecede memuriyet olmaması) şartı tahakkuk edemeyeceğinden böyle bir tâyin esasen yapılamaz. Diğer taraftan (70) liralık defterdarlık ile (80), (90) ve (100) liralık defterdarlıklar arasında mahiyetleri ve vasıfları itibarıyla bir fark da mevcut değildir. (70) lira alan bir defterdarın vazife itibarıyla mühim bir vilâyette ve (90) lira alan bir defterdarın ise, yine bu bakımdan nispeten daha az mühim bir vilâyette istihdam edilmeleli mümkündür ve tatbikatta her zaman vâkidir.

Fıkra hükmü mutlak mânada alındığı takdirde (70) liralık kadroda müktesep hak olan (70) lira alan bir defterdara memuriyet yer değiştirilmeksizin binnetice vazifesinin mahiyet ve hacminde bir külfet yapılmaksızın sadece kadrosunu (90) liralık bir kadro ile tebdil etmek suretiyle (70) lira ile (90) lira arasındaki farkın tazminat olarak verilmesi mümkün görülecektir.

İl sağlık, veteriner ve orman müdürleri, hâkimler, savcılar, varîdat müdürleri, mal müdürleri, tahriyat müdürleri, doktorlar ve saire gibi kademeli olan kadrolar hakkında da vaziyet aynıdır. Hilâfi mütalâanın tatbikatta alacağı seyir de üzerinde durulması icabeden bir keyfiyettir ve kanun vâzının maksadı da asla bu değildir.

(Valilerin durumu ise İl İdaresi Kanunu ile hal ve ıslah edilmiş olduğundan yoruma bu bakımdan da mahal olmadığına ekseriyetle karar verilmiştir.

No.	Başlık	Düster Tarih	Cilt	Sahife	Resmî Gazete Sayı
3656	İlgili Kanunlar : Devlet memurları aylıklarının tevhit ve teadülüne dair Kanun 8/7/1939	3	20	1397	4253
4598	Devlet memurları aylıklarının tevhit ve teadülüne dair olan 3656 sayılı kanunun bazı maddelerinin değiştirilmesi ve bu kanuna bazı maddeler eklenmesi hakkında Kanun 24/6/1944	3	25	1107	5739

İş Uyuşmazlıkları Yüksek Hakem Kurulu Kararı

ÖZETİ: İstanbul'da Toprak Mahsulleri Ofisine bağlı depolarda çalışan işçilerle işveren arasında çıkan toplulukla iş uyuşmazlığı H.

İstanbul'da Toprak Mahsulleri Ofisine bağlı depolarda çalışan işçilerle işveren arasında çıkan toplulukla iş uyuşmazlığına dair İstanbul İl Hakem Kurulunca verilen karara işçiler ve işveren tarafından itiraz edilmiş olduğundan, 3008 sayılı kanunun 83 üncü maddesine göre Çalışma Bakanlığınca vukubulan davet üzerine :

Danıştay Birinci Daire Başkanı Avni Dürel'in Başkanlığı altında :

- 1 — Ankara Hukuk Fakültesi Profesörlerinden Hüseyin Cahit Oğuzoğlu,
- 2 — Çalışma Bakanlığı Çalışma Genel Müdürü Turhan Çakus,
- 3 — Ekonomi ve Ticaret Bakanlığı Tetkik Kurulu Başkanı Nurettin Özmen,
- 4 — Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürü Âmil Artus,
- 5 — Çalışma Bakanlığı Hukuk Müşaviri Necdet Azak,

6 — İçişleri Bakanlığında Hukuk Müşaviri Kemal Aral,

7 — 3008 sayılı İş Kanununun 83 üncü maddesinin B fıkrası gereğince Çalışma Bakanı tarafından Kurula üye olarak iştirak ettirilen Maliye Bakanlığında Tetkik Kurulu Üyesi Cemal Okten

den teşekkül eden, İş Uyuşmazlıkları Yüksek Hakem Kurulu Ankara'da Çalışma Bakanlığında 12/12/1951 Çarşamba günü saat 17 de toplandı.

İstanbul İl Hakem Kurulunca verilen 12/11/1951 tarihli karara karşı işçiler ve işveren tarafından yapılan itirazın, İş Kanununun 82 nci maddesinin D fıkrasında yazılı müddet içinde vukubulduğu bittetiklik anlaşılmış olduğundan, kabulüne karar verildikten sonra işin esasının incelenmesine geçildi :

İşçilerle işveren arasında çıkan ve gerek mahiyet, gerekse nisap bakımlarından kanuni şartları haiz bulunduğu anlaşılan toplulukla iş uyuşmazlığının konusu, hayat pahalılığı ve çalışma şartlarının ağır ve ypratıcı olması sebebiyle işçi ücretlerine % 50 zam yapılması talebinden ibarettir.

İl Hakem Kurulunun 12/11/1951 tarihli kararında :

«Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğünün bir örneği dosyada mevcut 17/5/1951 gün ve 7055 sayılı yazısına göre Genel Müdürlüğün, işçilere yemek vermek temayülünde olduğunu ancak değimik yerlerde çalışan bu işçilere sıcak yemek vermenin imkânsızlığını gözönüne alarak 5 liraya kadar (dâhil) yevmiye alanların ücretlerine scyyanen bir eklemek bedeli olan 30 kuruşun ilâvesine karar verilmiştir.» denilmektedir.

İşçiler tarafından İstanbul Valiliği vasıtasıyla verilen 26/11/1951 tarihli itiraz dilekçesinde :

«1 -- 350 - 500 kuruş arasında tesbit edilmiş olan ücretlerin 1947 yılından beri verilmekte olup, hiç bir zaman tabii tutulmadığı,

2 - 4 senelik zaman zorunda hayat standardının pahalılık istikametinde değiştiği,

3 -- Müessesenin bütçe ile idare edilir durumda olmasının zam yapılmaması için sebep sayılamayacağı aynı vaziyette olan Sümerbank ve Tefekl idarelerine bağlı işyerlerinde ücretlere % 30 nispetinde zam yapılmış olduğu,

4 -- Yapılan işin ağır olduğu, buna mukabil ödenen ücretlerin asgari geçim imkânlarını temin etmektan uzak bulunduğu,

gözönünde tutularak, % 50 nispetinde zam yapılması» ve işveren tarafından İstanbul Valiliği vasıtasıyla verilen 23/11/1951 tarihli itiraz dilekçesinde :

«1 -- İşçilerin gördükleri işin mahiyeti itibariyle geçici olduğu ve ödenen ücretlerin asgari geçim imkânlarının üstünde bulunduğu,

2 -- Görülen iş istihsal ile doğrudan doğruya ilgili ve müstakar olmadığından işçilere yemek bedeli verilmesinde kanuni mecburiyet bulunmadığı,

3 -- İşçilerin mukaveleleri 31/12/1951 de sona ereceği ve yeni gelen işçiler için kararın tatbik kabiliyeti olamayacağı,

4 -- İşçilerin talebinin toplulukla iş uyumsuzluğu konusu olamayacağı, asgari ücret tesbitine İstanbul'da henüz başlanmadığından, ücretlerin işçi ile işveren arasında serbestçe tayin edildiği, işçilerin bu ücrete bir itirazı varsa asgari ücret tesbitine gidilmek suretiyle meselenin halledilebileceği,

sebeplerine binaen zam yapılmasına mahal olmadığı» ileri sürülmektedir.

İstanbul Valiliğinin 30/11/1951 tarihli ve 668 sayılı yazısına bağlı dosya içinde bulunan bütün evrak incelendikten sonra gereği düşünüldü

İstanbul Toprak Mahsulleri Ofisine bağlı depolarda çalışan işçilerin bugün almakta oldukları günlük ücretlerin (350 - 600) kuruş arasında değiştiği, işçilerin (% 49) unun günde (500) kuruş ücret almakta bulunduğu ücret vasatısının da (450) kuruş civarında bulunduğu ve halen ödenmekte olan ücretlerin İstanbul İli ücret emsalından da aşağı olmadığı, dosya arasında mevcut işçilere ödenmekte olan günlük ücretleri belirten cetvel ile İstanbul İli geçim endekslerinin tetkikından da anlaşılmiş ve bu bakımlardan işçilere halen ödenmekte bulunan ücretlerin normal geçim imkânlarını sağlamaya yetecek durumda olduğu kanaatine varılmış bulunmasına ve her ne kadar İl Hakem Kurulu, işçilere bir eklemek bedeli olan (30) kuruşun ücretlere ilâvesine karar vermiş ise de, işçilerin bu yolda bir talepleri mevcut olmadığına göre karara bağlanmasında isabet görülmemiş olmasına binaen İl Hakem Kurulu kararının bozulmasına ve işçilerin zam hakkındaki iddia ve taleplerinin reddine ve kararın Resmî Gazete ile yayınlamasına 12/12/1951 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkan	Üye
Danıştay Birinci Daire Başkanı Avni Türel	Ankara Hukuk Fakültesi Prof. den Hüseyin Cahit Oğuzoğlu
Üye	Üye
Çalışma Bakanlığı Çalışma Genel Müdürü Turhan Çakus	Ekonomi ve Ticaret Bakanlığı Tetkik Kurulu Başkanı Nurettin Özmen
Üye	Üye
Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürü Amil Artus	Çalışma Bakanlığı Birinci Hukuk Müşaviri Necdet Azak
Üye	Üye
İçişleri Bakanlığı Hukuk Müşaviri Kemal Aral	Cemal Okten
Raportör	
Çalışma Bakanlığı Hukuk Müşaviri Kalem Amiri Muhaddero Gönenli	

YÖNETMELİK

Millî Eğitim Bakanlığından :

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Doktora Yönetmeliği

[13/6/1946 tarihli ve 4936 sayılı Üniversiteler Kanununun 10 uncu maddesi uyarınca 8/1/1952 tarihinde Millî Eğitim Bakanı tarafından onanmıştır.]

I - ANA HÜKÜMLER VE GİRİŞ ŞARTLARI :

Madde 1 -- İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Doktoru unvanı en az iki sönestre devam eden doktora hazırlık çalışmalarını mütaakıp yapılan imtihanlarda muvaffak olduktan sonra aşağıdaki maddelerde gösterilen şartlara uygun şekilde bir tez hazırlayıp başarı ile müdafaa edenlere verilir.

Madde 2 -- Doktora çalışmalarına başlayabilmek için, doktora adaylarından, aşağıdaki şartlar aranır :

- Ebir Hukuk Lisans diploması almış olmak;
- Lisans öğretimi sırasında yapılan en az üç ayrı seminerden birer belge almış bulunmak;

Her ne sebeple olursa olsun, seminer çalışmalarına iştirak etmemiş olanlarla seminer çalışmaları olmayan Fakülte mezunlarının, önce Hukuk Lisans seminerlerine devam ederek üç seminer belgesi almaları lazımdır.

c) Fransızca, İngilizce, Almanca, İtalyanca dillerinden birinde yazılmış bir eseri kolayca tercüme ve anlayıp izaha muktedir olduğu bir

imtihan heyetince tesbit edilmiş olmak (Dekan, Fakülte Profesörler Kurulunun mütalâasını aldıktan sonra, bu dillerden başka bir yabancı dilin kabulüne karar verebilir.)

II - DOKTORA ÇALIŞMALARI VE İMTİHANLARI :

Madde 3 -- Doktora çalışmaları, seminerlerle doktora kurları ve 18 inci madde gereğince aday tarafından yapılacak mesaiyi ihtiva eder ve 15 Kasım'da başlayıp 15 Mayıs'ta nihayete erer.

Bu çalışmalara katılmak isteyen adaylar, ikinci maddede gösterilen şartları haiz olduklarını belirten belgelerle Kasım ayının ilk 15 günü içinde kayıt için Dekanlığa müracaat ederler.

Aday, dilekçesinde 6 ncı madde gereğince, devam için seçtiği kısım ile seminerleri bildirmek zorundadır.

Madde 4 -- Doktora seminer ve kurları, Âmmeye Hukuku ve Hususî Hukuk kısımlarına ayrılır. Aday, bu iki kısımdan birini seçer.

A - Seminerler

Madde 5 -- Aşağıda yazılı derslerin mevzularından olmak ve bir veya iki sönestre devam etmek üzere seminerler tertip edilir :

Âmme hukuku kısmı :

- 1 — Umumi Âme Hukuku,
- 2 — Ceza Hukuku ve Ceza Usul Hukuku,
- 3 — Devletler Umumi Hukuku,
- 4 — Esas Teşkilât Hukuku,
- 5 — İdare Hukuku,
- 6 — Hukuk Felsefesi veya Hukuk Tarihi ve yahut Hukuk Sosyolojisi.

Hususi hukuk kısmı :

- 1 — Medeni Hukuk,
- 2 — Devletler Hususi Hukuku,
- 3 — Ticaret Hukuku (kara, deniz, hava),
- 4 — Medeni Usul Hukuku ve İcra İflas Hukuku,
- 5 — Ceza Hukuku ve Ceza Usul Hukuku,
- 6 — Roma Hukuku,
- 7 — Hukuk Felsefesi veya Hukuk Tarihi.

Her seminer çalışmasının süresi bir buçuk saattir.

Madde 6 — Doktoraya kaydolunan aday, seçtiği kısma göre, Âmme Hukuku kısmı seminerlerinden dördünü veya Hususi Hukuk kısmı seminerlerinden üçünü seçer. Ancak, Hususi Hukuk kısmını seçmiş olan adaylar, ayrıca Medeni Hukuk seminerine devama mecburdurlar.

Madde 7 — Seminer programını, onu idare eden öğretim üyesi yapar. Programların başlıca kısmını, adayın şahsi çalışmaları teşkil eder; bunlar semineri idare eden öğretim üyesince tesbit olunur.

Bu çalışmalar, öğretim üyesinin tayin edeceği bir meseleyi araştırmak, incelemek ve ilmi bir surette izah etmek şeklinde tanzim edilir.

Madde 8 — Aday, her seminerde, mevzuu öğretim üyesi tarafından verilmek üzere, bir vazife yapar. Bu vazifenin plân bibliyografya, metod vesair hususiyetleri itibarıyla ilmi bir çalışma mahiyetini taşıması lâzımdır.

Madde 9 — Yapılan vazife öğretim üyesi tarafından kâfi görülerek kabul edildiği takdirde, orta, iyi veya pekiyi olmak üzere derecelendirilir ve buna ait bir rapor, öğrencinin dosyasına konulmak üzere seminer çalışmalarının bittiği sömestre sonunda Dekanlığa verilir. Takdir edilen derece 17 nci madde gereğince, adaya verilecek devam belgesine de işaret edilir.

Madde 10 — Vazifesi kabul edilmemiş olan adaylar, öğretim üyesinin temsiline göre, aynı mevzuu veya yeniden alınacak bir mevzu üzerinde, vakit mütasade ederse, tekrar bir vazife yaparlar; ancak, bir adaya aynı seminerde iki sömestre içinde üçten fazla vazife yaptırılmaz.

Madde 11 — Seminer yapan öğretim üyeleri, yaptırdukları vazifelerden ilmi değerini yüksek gördüklerini her sömestre sonunda Dekanlığa ayrıca bildirir. Bu vazifeler Dekanlıkça (seminer çalışmaları) adı altında bastırılabilir.

Madde 12 — Seminerlere devam mecburidir. Her ne sebeple olursa olsun bir seminere, bütün seminer saatlerinin en az üçte ikisi miktarınca devam etmemiş olan adayın doktora çalışmalarına devam edebilmesi için 3 üncü madde gereğince, yeniden müracaatı lâzımdır.

Yukarıdaki maddelerin seminer çalışmaları hakkındaki hükümlerini yerine getirmiş olan öğrencilere, her seminer için öğretim üyesi tarafından imza edilmiş bir (Seminer Belgesi) verilir.

B - Kurlar

Madde 13 — Kurlar, hukuk şubelerinden birinin bir veya birkaç mevzuunu derinleştirmek suretiyle yapılan araştırma mahiyetinde derslerdir.

Madde 14 — Fakültede her sömestre için (doktora kurları) açılır. Profesörler Kurulu, yaz sömestresi sonunda, gelecek iki sömestre içinde ve her kısım için ikiden az olmamak üzere açılacak doktora kurlarının taallük edeceği hukuk şubesini, sayısını ve bunları yapacak öğretim üyelerini tesbit eder.

Doktora kurunu yapacak olan öğretim üyesi, kurun kaç ders tutacağını, tedrisatın başlamasından bir ay evvel Dekanlığa bildirir.

Madde 15 — Doktora kurlarından her biri birer saatlik 12 dersten az olmamak üzere tertip edilir ve iki sömestreye taksim edilebileceği gibi, yalnız bir sömestrede de toplanabilir.

Madde 16 — Doktora adaylarının bu kurlara devamı mecburidir. Devam hususunda 12 nci madde hükmü uygulanır.

C - Eser tetkikleri

Madde 17 — Adaylar, seminerleri idare eden öğretim üyeleri tarafından tesbit edilecek en az üç eseri incelemekle mükelleftirler.

Madde 18 — Aday, inceleyeceği eserler hakkında öğretim üyesi tarafından bir yoklamaya tabi tutulur ve netice orta, iyi veya pekiyi olmak üzere bir belge ile belirtilir.

Doktora çalışmalarına devamın kontrolü

Madde 19 — Doktora çalışmalarına, adaylarının devamı mecburidir. Seminerlere ve kurlara devamı, bir yoklama karnesi ile kontrol edilir. Adaylar, kendilerine verilecek olan fotoğrafı yoklama karnesini, her seminer ve kur sonunda bizzat öğretim üyesine imza ettirirler.

Seminer ve doktora kurlarından herhangi biri için gerekli devamı tahakkuk ettirmeyerek kaydı silinen aday, yeniden kaydolunduğu takdirde; sonraki devrelerde yalnız, kaydı silinen seminer veya kura devam mecburdur.

Madde 20 — Adaylar, doktora çalışmalarının sona erdiği hafta içinde karnelerini Dekanlık Kalemine vererek birer (Doktora Devam Belgesi) alırlar.

Doktora çalışmaları imtihanları

Madde 21 — Doktora imtihanları yazılı ve sözlü olmak üzere iki safhada yapılır.

İmtihanlara girebilmek için aşağıda yazılı belgelerin alınmış olması şarttır:

- a) Doktora devam belgesi;
- b) Dört seminer belgesi;
- c) 17 nci madde gereğince, okunması lâzımgelen eserlerin mevzuu üzerinde ilgili öğretim üyesinin yapacağı yoklamanın neticesini bildiren belge.

Madde 22 — Her öğretim yılı içinde, biri Kasım, diğeri Nisan aylarında olmak üzere iki imtihan devresi vardır. İmtihanların gün ve saatleri Dekanlıkça kararlaştırılıp, yapılmalarından 15 gün evvel Fakültede ilân edilir.

Madde 23 — İmtihana girmek isteyen adayların imtihan tarihinden en az dört gün evvel Fakülte Kalemine başvurarak adlarını kaydetmelerini lâzımdır. Adlarını bu suretle kaydettirmemiş olanlar, o devre imtihanlarına giremezler.

Madde 24 — İmtihanlar, (doktora imtihan jürisi) tarafından yapılır. Jüri, adayın 3 üncü madde gereğince, takip ettiği seminerlere ait derslerin dört öğretim üyesi ile Dekanlıkça, kısım öğretim üyeleri arasından ayrıca seçilecek bir profesörden terakküp eder, Jüriye en kıdemli ordinaryüs profesör veya profesör başkanlık eder.

Madde 25 — 21 inci madde gereğince, imtihanlara girmek hakkını kazanan aday, eleme mahiyetinde yazılı bir imtihana tabi tutulur.

Yazılı imtihanların mevzuuna ait program, her kısım için ayrı olmak üzere, Profesörler Kurulu tarafından doktora tedrisatının başlangıcında tertip ve ilân olunur. Program, derslerin muayyen bahislerine taallük eder.

Yazılı imtihanın gayesi, adayın nazari ve tabii tetkik ve tahliil kabiliyetini tayindir.

İmtihan Jürisi, bu gayeyi gözönünde tutarak programdaki mevzuuların bütününe veya bir kısmına taallük etmek üzere sentetik veya münferit surette yazılı imtihan suallerini tesbit eder.

Yazılı imtihan en çok üç saat devam eder. Yazılı imtihanda muvaffak olan öğrenci, sözlü imtihana kabul edilir; bu imtihan, öğrencinin takip ettiği seminerlere ait derslerin mevzuuna taallük eder.

Madde 26 — Sözlü imtihanda, Jüriyi terküp eden öğretim üyeleri, muayyen bir kitap veya ders notu ile bağlı olmayarak, sual sormak ve cevapları takdir etmekte serbesttir.

Madde 27 — Yazılı ve sözlü imtihanlar bir bütün teşkil eder. Yazılı imtihanda muvaffak olup da herhangi bir sebeple sözlü imtihana girmemiş veya girip de başarı gösterememiş olan aday, herde yazılı imtihanını tekrarlamak mecburiyetindedir.

